UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis celerino [et] socijs mar. Cap[itulum]. lxxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

tans ꝙ eum faceret grauiter verberari. Qui eodē die ꝓ hoīe illo miſit: ⁊ ipm ab oī penſione ⁊ tributo liberū fecit. Aduocanſq; nepotē dulciſſimis verbis eū ad patientiā et iniuriarum tolerantiā aīauit. ¶ Monumētū ſibi fabricari fecit: qđ tamē quoadui xit imperfectū reliquit. Ordinauitq; ſuis clericis: vt quādocūq; in ſolēnitatib⁹ celebraret: ſibi cōmemorarēt monumentū ſuū imperfectū exiſtere: ⁊ ꝙ ipm cōpleri mandaret: neſcius qua hora fur veniret. Hoc aūt faciebat: vt cōtinue memoriā mortis haberet. ¶ Diues qdā vidēs ſanctū vilē ſtratū habere: eo ꝙ oēs pānos pauperib⁹ erogaſſet: precioſum coopertoriū emit: et iohāni tradidit. q̄ cū illud nocte ſuper ſe teneret oīno dormire nō poterat: cogitās ꝙ. ccc. dñi ſui de tanto precio operiri poſſent. Facto igitur mane ſtatim illud vendidit: ⁊ preciū egenis diſtribuit. Quod audiens diues ille coopertoriū redemit: ⁊ iohāni ſecūdo tradidit: rogans ipm ne illud amplius venderet: ſed ſemper ſe teneret. Ille autē ſecūdo vendidit: ⁊ de precio vt prius fecit. Tertio autē vir ille coopertoriū redemit: ⁊ iohanni dedit dicens: ꝙ omnino propoſuerat videre quis vinceret: aut ipe in redimēdo: aut epus in vendendo. Et ſic ſuauiter quaſi diuitē illū vindemiabat. ¶ Cuidam elemoſynā petenti nummū dari fecit: qui indignatus eo ꝙ maiorē ſibi elemoſynā non dediſſet: in cōtumeliā eius prorupit: famuloſq; vindicare volētes epſ ꝓhibuit: ſacculū quoq; pecuniarū corā illo effudit: dicens vt inde acciperet quot vellet. ¶ Conſuetudinē fecerat populus: vt lecto euangelio eccleſiam exirēt: ⁊ verbis ocioſis vacarent. Quidam vice lecto euangelio cum eis epſ exijt: ⁊ inter eos ſtare cepit: dicens ꝙ vbi oues ibi paſtor eſſe debebat. Quod cū bis iterum feciſſet: populū in eccleſia ſtare docuit. ¶ Iuuenis quidā qui ſanctimonialē rapuerat a familiaribus ſuis exprobrabat: dicētib⁹ ꝙ erat dignus morte. Quos ille redarguit: dicens eos magis delinquere: qui proximū iudicabāt: qui forte amplius nō peccabat. Cū autē febre correptus vicinus eſſet morti deo gratias egit: qui vnicum ſibi ſolū nummū dimiſerat: quē ⁊ pauperibus dari fecit. Cum autē defunctus eſſet ⁊ corpus eius in ſepulchro vbi erāt duorū epiſcopoꝝ corpora deponere vellēt: corpora illa in latera ſecedentia mirabiliter beato iohanni ceſſerūt: et locū ſibi mediū vacuū dimiſerūt. ¶ Ante dies paucos obit⁹ ſui mulier quedā ſibi cōfeſſa peccatum vnū enorme et verecundia omiſit: quod tamē in cedula ſcripſit: ⁊ ſigillauit: ⁊ iohanni tradidit vt pro ſe dominum exoraret. Audiens autem ipm defunctū: ⁊ ſe confuſam reputās: ſi forte ſcriptū ſuū ad manus cuiuſpiā deueniſſet ad tumulū ſancti iohannis duriſſime flere cepit. Cui ille pontificalibus indut⁹ apparuit duobus ſecū quieſcētibus epis hinc inde vallatus: qui ſcriptum ſigillatū mulieri tradidit. Quod illa aperiens peccatum ſuum deletū inuenit: ſcriptum tamen ibidem repperit: ꝓpter iohānem ſeruum meū deletum eſt peccatū tuū. Illaq; deo gratias egit. Quieuit autē ſanctus iohānes in chriſto. iiij. nonas februarij circa annum domini. cccccv.

¶ De ſancto Gaudentio epo. Cap. lxxviij.

GAudentius epiſcopus nouarieñ. fuit. Qui de yporia oriundus ſancti martini turoneñ. epiſcopi notarius ⁊ diſcipulus extitit. Cui multo tēpore adheſit. Et poſt modū mediolañ. veniēs cum ſancto euſebio vercelleñ. epiſcopo exiliū ſuſtinuit. Indeq; reuocat⁹ a ſancto ſimpliciano mediolaneñ. archiepiſcopo: primus nouarieñ. epiſcopus ordinatus fuit. Qui et epiſcopatum ſuum ſtrenue gubernauit: et inter cetera corpus ſancti laurentij preſbyteri et martyris apud nouariam cum multis quos baptizauerat paſſi diu dum latens inuenit: et digna veneratione exaltauit. Dum autem mortuus eſſet: et ſibi precioſum ſepulchrum pararetur: a menſe februario vſq; ad auguſtum inhumatus: ⁊ omnino incorruptus corpore permanſit: quo tempore et capilli et vngues eidem creſcebant: vti eo tēpore quo viuebat. Hic etiam inter cetera miracula: mulierem vexatam a diabolo liberauit. Quieuit in pace. iij. noñ. februarij.

¶ De ſanctis celerino ⁊ ſocijs mar. Cap. lxxix.

CElerinus diacon⁹ ⁊ cōfeſſor: ⁊ auia eius celerina: laurētius eius patruus ⁊ ignatius auūculus martyres: apud aphricam claruerunt. De quoꝝ omniū glorioſis laudibus memorat bti Cypriani epiſtola ad martyres ſcripta. Nam vt ibidē dicit celerina glorioſa auus martyrio coronata eſt. Patruus xõ celerini laurentius: et auunculus eius ignatius in caſtris ſecularibus militantes palmas domini illuſtri paſſione meruerunt. Celerinus autē diu adherentibus penis afflictus per. xix. dies in carceris cuſtodia ſeptus in neruo ac ferro fame cruciatus: inde tandem eductus: ⁊ diuina ꝓuidentia dimiſſus: ad diaconatus ordinem ꝓmotus ſanctitate pollens quieuit in pace. Hoꝝ omniū feſtum recolitur. iij. noñ. februarij

¶ De ſctō Symeone ꝓpheta. Cap. lxxx.

SYmeon ſenex ⁊ propheta noui teſtamēti: de quo in euangelio Luce. ij. multa preconia predicantur: ꝙ videlicet fuit homo iuſtus et timoratus: et expectans conſolationem iſrl': et ꝙ ſpiritusſanctus erat in eo. Et ꝙ